

bejdet stærkt for den i de 20 Aar, Spørgsmaalet har været oppe, og at Befolkningen har været villig til at tegne sig for tilstrækkelige Bidrag. Jeg skal nævne, at der er to Kommuner, der hver har tegnet sig for 100,000 Kr., og 100,000 Kr. er jo slet ikke saa lille en Sum for en Kommune i Vendsyssel. Vendsyssel er uheldig stillet med Hensyn til Klimatiske Forhold, med samme Bonitet af Jord maa Beboerne deroppe nøjes med 4—8 Fold mindre end Øboerne, og i Høsttiden kommer Vestenvinden tit og tærster Korn af, hvilket jo Øboerne kunde mindre til. Naar dertil komme de uheldige Jærnbaneforhold, vil det være let for det høje Ting at forstaa, at vi trænge til forbedrede Kommunikationsmidler. Disse have ventet med at komme til Vendsyssel, men derimod have de stigende Krav til Bengepungen ikke ventet, de ere gaede forud for Jærnbanerne. Udgifterne ere slet ikke saa ubetydelige, idet dels Rente-pengene ere blevne større, og dels jærlig Kommunefatterne ere stegne i en foruroligende Grad der som andre Steder. Dertil komme endvidere Udgifterne til Vejenes Vedligeholdelse. Som en Følge af, at vi ere stedmoderlig behandlede med Hensyn til Jærnbaner, ere Udgifterne til Vejene blevne betydelig større. Hjørring Amtskommune er saaledes den, der er højest oppe i Danmark næst efter Kjøbenhavns Amt i Vej-udgifter, og trods det kan det ikke siges, at Vejene ere tidssvarende eller ere, som de skulle være. Men det er jo atter en Følge af, at vi mangle Jærnbaner; thi derved bliver der jo en stærk Trafik paa Vejene, som forarsager en slem Slitage, og trods de Summer, som blive anvendte derpaa, ere Vejene ikke, som de burde være.

Med Hensyn til Banernes Retning kunde jeg maaste nok ønske, at den paa enkelte Punkter blev en noget anden, men det skal jeg for øvrigt ikke indlade mig paa. Over for det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valokreds (C. Hage), der lignede den ved en Biskensært, der lige var færdig til at slaa Strald, kunde jeg have lyst til at bemærke, at dersom det ærede Medlem havde kendt Forholdene, vilde hans Udtalelse maaste ikke være falden saaledes. Sagen er jo den, at vi ere henviske til at bygge Jærnbanerne for saa saa Penge som muligt. Vi ere jo ikke saa heldig stillede i Vendsyssel som paa Øerne, og vel jærlig omkring ved Kjøbenhavn, at Staten bygger Banerne for dem, og dertil kommer, at vi ogsaa skulle drive Banen. Hvor Staten derimod driver Banen, behøver man heller ikke at se saa meget efter Indtægten. Men, som sagt, vi ere nødte til at bygge Banerne saa billig som

muligt og nødte til at bygge dem paa de Steder, hvor vi antage, de kunne tjene de fleste Penge. Dersom Staten byggede Banerne, saa kunde jeg jo nok have ønsket, at Linien var bleven noget mere lige, men da vi selv skulle bygge og bygge for smaa Penge, ere vi nødte til at tage os i Agt for at gaa gennem alt for store Bakker og over alt for dybe Slugter, og det er en væsentlig Grund til, at Banen er afstuet, som den er.

Det er saa tit, baade uden for denne Sal og her i Salen blevet fremhævet, at Landbruget er betrængt og trænger til at blive hjulpet. Men er der nogen Ting, Landbruget kan ophjælpes med, er det med tidssvarende Kommunikationsmidler. Der er ikke noget, der giver Landbruget større Statteevne eller større Rentabilitet end netop at være i Forbindelse med Jærnbaner. Det har slet ikke saa lidt at sige for Folk, at de bo 4—5 Mil fra nærmeste Jærnbanestation; de ere jo som en Følge af denne Afstand mindst 1 Dag længere fra de store Markeder, hvilket f. Eks. ved Transport af Fedekreaturer spiller en stor Rolle. Som sagt, er der noget, Landbruget kan hjælpes frem ved, er det Jærnbaner; er der noget, der kan bidrage til, at Landbruget kan taale at bære de Udgifter, der paalægges det, er det Jærnbaner.

Naar der ses hen til den Sum, der er forlangt her af Staten til Hjælp til Banerne, forekommer det mig, at den er besteden. Det drejer sig jo her om en Bane paa ca. 16 Mil. og Forlangendet, der er stillet, gaar ud paa 80,000 Kr. pr. Banemil foruden den halve Ekspropriation. Det vil blive saadan noget som i et og alt 1½ Million Kr. Det er ikke for stort et Forlangende, forekommer det mig, naar der ses hen til, hvad der forlanges til de Kjøbenhavnske Baner. At det skulle være vanskeligt for Statskassen at afse et saadant Beløb, kan jeg i Virkeligheden heller ikke forstaa. Under Hærlovsbehandlingen blev der jo talt om, at der kunde spares en Del paa de militære Udgifter. Det ærede Medlem for Bræsto Amt (6te Valokreds (Wojfen)) gav jo ogsaa en Anthyndning af, at naar Sagen kom i Udvalg, kunde der vist nok spares noget. Der er jo ogsaa flere Steder, hvor der kunde spares. Jeg skal i samme Forbindelse pege paa Gendarmierne. Det, som forlanges her, er ikke mere, end Gendarmierne koste i 2 Aar. Det tyktes jeg er et billigt Forlangende for at afhjælpe den store Mangel paa Baner, som der er i Vendsyssel. Jeg vil saa slutte med at bede det høje Ting om at være velvillig stemt over for denne Bane og bede det om